

EHDOTUS VALTIONEUVOSTON ASETUKSEKSI VALTIONAVUSTUKSESTA TYÖVOIMAVIRANOMAISELLE TYÖTTÖMIEN NUORTEN TYÖLLISTÄMI- SEEN

1 Esityksen tausta ja asetuksenantovaltuudet

Vuoden 2025 kolmanteen valtion lisätalousarvioesitykseen sisältyy 30 miljoonan euron määräraha nuorten työllistämisen tukemiseen. Määräraha käytettäisiin valtionavustuksena noudattaen valtionavustuslakia ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588 2 artiklan perusteella annettuja Euroopan komission vähämerkityksisiä tukia koskevia asetuksia (ns. de minimis -asetukset).

Valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n mukaan tarkempia säännöksiä lain soveltamisalaan kuuluvan valtionavustuksen talousarvion mukaisesta myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella. Lisäksi valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 7 c §:n 1 momentin mukaan tarkempia säännöksiä määrärahan talousarvion mukaisesta käyttämisestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

2 Asian valmistelu

Asetusluonnos on valmisteltu virkatyönä työ- ja elinkeinoministeriössä.

3 Nykytila ja keskeiset ehdotukset

Talouden heikko tilanne näkyy nuorten työttömyyden kasvuna. Kasvua on ollut erityisesti nuorten rakennetyöttömyydessä, mikä vaikeuttaa nuorten integroitumista työmarkkinoille. Rekrytointiavustuksen tavoitteena olisi tukea nuorten työllistymistä yksityisille työmarkkinoille alentamalla määräaikaisesti rekrytoinnin kustannuksia. Avustus myönnettäisiin työvoimaviranomaiselle ja se noudattaisi päättäessään avustuksen käyttämisestä tässä asetuksessa ja valtionavustuslaissa säädettyjä sekä avustuspäätöksessä asetettuja ehtoja.

Ehdotetulla valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin edellä tarkoitetun valtion lisätalousarvioesitykseen sisältyvän määrärahan käyttämisestä valtionavustuksena. Valtionapuviranomaisena toimisi Uudenmaan elinvoimakeskus. Asetuksen toimeenpanoa valmistelevana toimena Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voisi kuitenkin avata tässä asetuksessa tarkoitetun valtionavustushaun ja vastaanottaa hakemuksia ennen 1.1.2026, jolloin Uudenmaan elinvoimakeskus perustetaan. Aiemmin hyväksytyn sääntelyn nojalla Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen vireillä olevat Uudenmaan elinvoimakeskukselle kuuluvat asiat siirtyvät vuodenvaihteessa Uudenmaan elinvoimakeskukselle.

Valtionavustuksen maksatuksen ja takaisinperinnän tehtävät hoitaisi Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskus. Työvoimaviranomainen päättäisi avustuksen käyttämisestä ja tekisi valtionavustuslain 7 §:n 3 momentin mukaisen yksityisoikeudellisen sopimuksen avustuksen kohderyhmään kuuluvan nuoren työllistävän yrityksen kanssa. Työvoimaviranomaisella tarkoitettaisiin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) 3 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaista työvoimaviranomaista, eli kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, joka vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä toimialueellaan.

Työvoimaviranomainen voisi käyttää rekrytointiavustusta, jos yritys sitoutuu työllistämään alle 30-vuotiaan työttömän henkilön vähintään kuuden kuukauden ajaksi. Valtionavustuksen myöntämisen edellytyksenä olisi, että työtön nuori on alle 30-vuotias työvoimaviranomaisen ja yrityksen välillä tehtävän sopimuksen tekohetkellä ja että hän on ollut työttömänä vähintään kuusi kuukautta ennen edellä mainitun sopimuksen tekohetkeä välittömästi edeltäneiden seitsemän kuukauden aikana. Poikkeuksena olisivat alle 30-vuotiaat nuoret, jotka ovat suorittaneet vain perusopetuksen oppimäärän. Heidän osaltaan edellytyksenä olisi edellä mainitun sopimuksen tekohetkellä alle 30 vuoden ikä ja vähintään kolmen kuukauden työttömyys.

Ehdotetulla asetuksella säädettäisiin avustuksen tarkoituksesta, määritelmistä, valtionavustuslajeista, avustuksen myöntämisen ja käyttämisen edellytyksistä sekä hyväksyttävistä kustannuksista, valtionapuviranomaisesta, valtionavustuksen käytöstä annettavasta selvityksestä, raportoinnista ja asetuksen voimaantulosta.

4 Pääasialliset vaikutukset

Lisätalousarvioesitykseen sisältyvän 30 miljoonan euron määrärahan arvioidaan riittävän noin 3300–4400 nuoren työllistämiseen kuuden kuukauden ajaksi vuosien 2026–2027 aikana. Valtionavustuksen alueellinen jakautuminen tulisi pohjautumaan työvoimaviranomaisen arvioon työllistettävien nuorten määrästä ja alueen yritysten potentiaaliin työllistää kohderyhmän nuoria. Koska avustusmuoto olisi uusi ja toimeenpanoaika rajallinen, on mahdollista, että työllistettyjen määrä jää edellä arvioitua alhaisemmaksi.

Ehdotetussa asetuksessa tarkoitettu avustus muistuttaa työvoimapalveluiden järjestämislaissa tarkoitettua palkkatukea ja kuntien omia työllistämistukia. Avustuksen tarkoituksena olisi lisätä kohderyhmään kuuluvien nuorten työllistämistä, mutta se voisi myös jossain määrin korvata muita työllistämistukia. Kuten muihinkin työllistämistukiin, myös tähän avustukseen voi liittyä epätarkoituksenmukaista käyttöä, mikä pienentää tuen potentiaalisia vaikutuksia.

Ehdotetun avustuksen voidaan eräiltä osin katsoa muistuttavan yrityksiin myönnettävää palkkatukea. Palkkatuen vaikuttavuuden arviointitutkimuksessa (VN-TEAS julkaisusarja 75/2018) yrityksille myönnetyn palkkatuen pitkän aikavälin vaikuttavuudeksi arvioitiin noin kaksi työssäolokuukautta vuodessa. Jos tässä asetuksessa ehdotetun avustuksen vaikuttavuus olisi samankaltainen kuin palkkatuetussa työssä, edellä arvioidulla työllistettävien henkilöiden määrällä arvioituna ehdotetun avustuksen vaikutus olisi

enintään noin 370 henkilötyövuotta. Toimeenpanoon liittyvien epävarmuuksien ja mahdollisten substituutiovaikutusten johdosta vaikutus olisi kuitenkin todennäköisesti alhaisempi.

Ehdotettu avustus kohdistuisi henkilöihin, jotka ovat työllistämishetkellä työttömänä. Mikäli työttömyys olisi jatkunut ilman avustusta, olisi henkilölle maksettu avustuksen sijasta mahdollisesti työttömyysetuutta tai muita etuuksia. Enimmillään ehdotetun avustuksen toimeenpanon aikana maksettavien työttömyysetuuksien määrä voisi laskea noin 21 miljoonalla eurolla. Vaikutus on kuitenkin toimeenpanoon liittyvien epävarmuuksien ja mahdollisten substituutiovaikutusten johdosta todennäköisesti alhaisempi. Työllistäminen voi myös kohdentua osa-aikatyöhön, jolloin etuusmenojen vähentyminen olisi enimmäismäärää alhaisempi.

5 Lausuntopalaute

Ehdotuksesta on pyydetty lausunnot [xx]. Ehdotus oli lausuttavana lausuntopalvelu.fi –palvelussa [xx.xx.-xx.xx.2025]. Lausuntoaika on ohjeistettua lausuntoaikaa lyhyempi, koska asetusehdotus on suppea ja helposti omaksuttavissa ja sen vaikutukset ovat kohtuullisen helposti selvitettävissä.

[Yhteenveto lausuntopalautteesta]

Asetusluonnos on käsitelty Kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa xx.xx.2025.

Asetusluonnos on tarkastettu oikeusministeriön laintarkastusyksikössä.

6 Säännöskohtaiset perustelut

1 § Valtionavustuksen tarkoitus

Pykälässä säädettäisiin valtionavustuksen tarkoituksesta. Valtionavustuksen tarkoituksena olisi kattaa kustannuksia, jotka aiheutuvat työvoimaviranomaiselle nuorten työllistämiseen myönnettävästä avustuksesta. Avustusta ei saisi käyttää muihin tarkoituksiin.

2 § Määritelmät

Pykälässä säädettäisiin työvoimaviranomaisen, työttömän nuoren ja yrityksen määritelmistä.

Pykälän 1 kohdassa säädettäisiin, mitä ehdotetussa asetuksessa tarkoitetaan työvoimaviranomaisella. Säännös sisältäisi viittauksen työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain (380/2023) 3 §:n 1 momentin 1 kohtaan, jossa säädetään työvoimaviranomaisen määritelmästä. Ehdotetussa asetuksessa työvoimaviranomaisella tarkoitettaisiin siten kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, joka vastaa työvoimapalveluiden järjestämisestä sekä viranomaista, jolle työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 13

§:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla on siirretty kyseisen lain mukaisia viranomais-tehtäviä.

Pykälän 2 kohdassa säädettäisiin, mitä ehdotetussa asetuksessa tarkoitetaan työttömällä nuorella. Työttömällä nuorella tarkoitettaisiin sopimuksen tekohetkellä alle 30-vuotiaasta työtöntä henkilöä, joka on ollut työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentin 4 kohdan tarkoittamana työttömänä vähintään kuusi kuukautta asetusluonnoksen 5 §:ssä säädetyn sopimuksen tekohetkeä välittömästi edeltäneiden seitsemän kuukauden aikana. Sopimuksella viitattaisiin työvoimaviranomaisen ja tukea käyttävän yrityksen välillä tehtävään työllistämistä koskevaan sopimukseen. Työttömyyden kestoa koskevan rajan osalta poikkeuksen muodostaisivat ne sopimuksen tekohetkellä alle 30-vuotiaat työttömät henkilöt, jotka ovat suorittaneet vain perusopetuksen oppimäärän. Heidän osaltaan työttömyyden keston tulisi olla vähintään kolme kuukautta edellä mainitun sopimuksen tekohetkellä. Ehdotettu määritelmä ei edellyttäisi sitä, että kohderyhmään kuuluvat työttömät nuoret olisivat ilmoittautuneena työnhakijaksi työvoimaviranomaiseen.

Pykälän 3 kohdassa säädettäisiin, mitä ehdotetussa asetuksessa tarkoitetaan yrityksellä. Yrityksellä tarkoitettaisiin yhteisöä tai luonnollista henkilöä siltä osin kuin se harjoittaa työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentin 13 kohdassa tarkoitettua taloudellista toimintaa. Työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 3 §:n 1 momentin 13 kohdan mukaan taloudellisella toiminnalla tarkoitetaan tavaroiden tai palveluiden tarjoamista markkinoilla. Määritelmä vastaisi valtiontukisääntelyn mukaista yrityksen määritelmää ja kattaisi muun muassa yhdistykset ja säätiöt, jotka tarjoavat tavaroita tai palveluita markkinoilla.

3 § Valtionavustuslaji

Pykälässä säädettäisiin valtionavustuksen lajista. Avustus myönnettäisiin valtion talousarvioon varatun määrärahan puitteissa valtionavustuslain (688/2001) 5 §:n 3 momentin mukaisena erityisavustuksena työvoimaviranomaiselle.

4 § Avustuksen myöntämisen edellytykset

Pykälässä säädettäisiin avustuksen myöntämisen edellytyksistä. Avustusta voitaisiin myöntää työvoimaviranomaiselle, jos pykälän 1 momentissa säädetty edellytykset täyttyvät.

Pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan työvoimaviranomaisen tulisi hakemuksessaan esittää suunnitelma kohderyhmän työllistämisen tukemisesta asetuksen edellytykset täyttävällä tavalla ottaen huomioon alueen muu palveluntarjonta. Muulla palveluntarjonnalla viitattaisiin erityisesti muihin yrityksille tarjolla oleviin työllistämisen tukiin sekä kohderyhmän osaamisen kehittämisen vaihtoehtoihin.

Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan työvoimaviranomaisen tulisi esittää haettavan avustuksen määrä perusteluineen. Haettavan määrän tulisi perustua työvoimaviranomaisen arvioon alueensa työttömien nuorten ja yritysten tuen tarpeesta.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että avustuksen määrä perustuu 31.8.2025 työllisyysalueella työttömänä olleiden nuorten määrään ja arvioon avustuksella työllistettävien nuorten määrästä. Valtionapuviranomaisena toimiva Uudenmaan elinvoimakeskus voisi myöntää tarkoitukseen käytettävissä olevan määrärahan puitteissa avustusta alueen työttömien nuorten osuutta vastaavaa määrää enemmän, jos valtionapuviranomainen arvioisi hakemuksessa esitettyjen tietojen perusteella, että alueen työttömiä nuoria voitaisiin avustuksella työllistää tätä määrää enemmän. Avustusta ei voitaisi kuitenkaan myöntää enempää kuin avustusta on haettu. Avustusta voisi siis lähtökohtaisesti saada vastaavan osuuden käytettävissä olevasta määrärahasta kuin alueen työttömien nuorten osuus on koko maan työttömistä nuorista.

5 § Avustuksen käyttämisen edellytykset

Pykälässä säädettäisiin avustuksen käyttämisen edellytyksistä. Edellytykset liittyvät työvoimaviranomaisen ja avustusta käyttävän yrityksen väliseen oikeussuhteeseen.

Pykälän 1 kohdan mukaan avustuksen käyttämisen edellytyksenä olisi, että työvoimaviranomainen tekee työllistämistä koskevan sopimuksen valtionavustuslain 7 §:n 3 momentin mukaisesti tukea käyttävän yrityksen kanssa. Valtionavustuslain 7 §:n 3 momentin mukaan valtionavustus voidaan myöntää saajalle sen omaan toimintaan tai hankkeeseen taikka käytettäväksi valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun kuin saajan toiminnan tai hankkeen avustamiseen. Jos valtionavustus myönnetään käytettäväksi valtionavustuspäätöksen mukaista käyttötarkoitusta toteuttavan muun kuin saajan toiminnan tai hankkeen avustamiseen, valtionavustuksen saajan on tehtävä sopimus valtionavustuksen käytöstä, käytön valvonnasta ja niiden ehdoista toimintaa tai hanketta toteuttavan kanssa.

Pykälän 2 kohdan mukaan työvoimaviranomainen sitoutuisi maksamaan yritykselle 50 prosenttia nuoren työllistämisestä aiheutuneista työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 85 §:ssä tarkoitetuista palkkakustannuksista kuuden kuukauden ajalta, kuitenkin enintään 1 500 euroa kuukaudelta. Palkkakustannuksiksi luettaisiin palkkakustannukset, joiden osalta viitattaisiin työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 85 §:ään. Viitatus säännöksen mukaan palkkakustannuksilla tarkoitetaan työntekijälle työajan tai urakan suorittamisen perusteella maksettavaa ennakonpidätyksen alaista palkkaa. Palkkakustannuksiin ei kuitenkaan lueta 1) lomarahaa eikä lomakorvausta tai sitä vastaavaa korvausta; jos vuosiloma-ajan palkka maksetaan työsuhteeseen sovellettavan työehtosopimuksen mukaan lomarahana, voidaan lomarahasta työnantajan pyynnöstä lukea palkkakustannuksiin osuus, joka vastaa palkkatukijakson aikana pidettyä vuosilomaa, 2) lisä- tai ylityökorvauksia tai työaikapankin rahakorvausta, 3) palkkaa siltä ajalta, jolta työnantajalla on oikeus saada tuella palkatun palkkakustannuksiin sairausvakuutuslain (1224/2004) 7 luvun 4 §:n nojalla päivärahaetuutta, Kansaneläkelaitoksen kuntoutusetuuksista ja kuntoutusrahaetuksista annetun lain (566/2005) 47 §:n nojalla kuntoutusrahaa, työtapaturma- ja ammattitautilain 139 §:n nojalla korvausta tai sairausvakuutuslain 8 luvun 1 a §:n nojalla tartuntatautilain (1227/2016) 82 §:n mukaista tartuntatautipäivärahaa, 4) sitä palkan osuutta, joka määräytyy tuella palkatun työn tuloksen perusteella tai perustuu työnantajan tulokseen eikä 5) kustannusten korvauksia tai työsuhde-etuja.

Pykälän 2 kohdan ehto ei näin ollen mahdollista avustuksen käyttämistä sellaiseen yrityksen kanssa tehtävään sopimukseen, jossa yrityksen saaman avustuksen määrä olisi pienempi kuin 50 prosenttia palkkakustannuksista kuuden kuukauden ajalta. Työvoimaviranomainen tai sen alueella toimiva kunta voisi kuitenkin halutessaan myöntää kuntalisää tai jatkoa pykälän 2 kohdassa säädetyn määrän tai keston lisäksi, mutta työvoimaviranomainen voisi saada valtiolta vain pykälän 2 kohdassa säädetyn määrän veran avustusta ja rahoittaisi näin ollen mahdollisen kuntalisän tai jatkojakson itse.

Pykälän 3 kohdan mukaan yrityksen tulisi sitoutua työllistämään työtön nuori vähintään kuuden kuukauden ajaksi. Sitoumukseksi katsottaisiin vähintään kuuden kuukauden ajaksi solmittava määräaikainen työsopimus tai toistaiseksi voimassa oleva työsopimus.

Pykälän 4 kohdassa säädettäisiin yritystä ja työsuhdetta koskevista edellytyksistä. Tässä asetuksessa tarkoitetulla avustuksella työllistämisen tulisi täyttää ne edellytykset, mitä työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain 83 §:n 3 momentissa ja 84 §:ssä säädetään palkkatuella työllistämisestä. Mainituissa säännöksissä säädetään palkkatuen edellytyksistä, jotka liittyvät työnantajaan ja työsuhteeseen. Lähtökohtaisesti olisi riittävää, että työllistävä yritys vakuuttaa 1 kohdassa tarkoitetussa sopimuksessa edellytysten täyttyvän, mutta työvoimaviranomainen voisi halutessaan pyytää myös muita selvityksiä ennen sopimuksen allekirjoittamista.

Pykälän 5 kohdan mukaan yrityksen saaman avustuksen tulisi olla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion merialaisen tuen muotoihin annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588 2 artiklan perusteella annettujen Euroopan komission vähämerkityksisiä tukia koskevien asetusten mukainen. Avustuksen myöntämiseen sovellettaisiin siten EU:n ns. de minimis -sääntelyä. Pääsääntöisesti yhdelle yritykselle voidaan myöntää de minimis -tukia enintään 300 000 eurolla kolmen vuoden aikana käsittäen kaikkien eri viranomaisten myöntämät de minimis -tuet. De minimis -tuen myöntämisaikakohdaksi katsottaisiin 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen allekirjoitushetki.

Pykälän 6 kohdan mukaan työvoimaviranomainen vastaisi avustusta koskevien edellytysten täyttymisestä sekä tietojen säilyttämisestä ja toimittamisesta Euroopan unionin tason keskusrekisteriin. Eräiden valtion tukea koskevien Euroopan unionin säännösten soveltamisesta annetun lain 2 b §:n mukaan vähämerkityksisen tuen myöntäjä vastaa yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevien edellytysten täyttymisestä sekä tietojen säilyttämisestä ja toimittamisesta unionin tason keskusrekisteriin, jollei muualla toisin säädetä. Ehdotetulla 5 kohdalla tehtävä siirrettäisiin Uudenmaan elinvoimakeskukselta työvoimaviranomaiselle.

6 § Hyväksyttävät kustannukset

Pykälässä säädettäisiin hyväksyttävistä kustannuksista, joiden kattamiseksi valtionavustusta voitaisiin myöntää.

Pykälän mukaan valtionavustusta voitaisiin myöntää asetuksen 5 §:n 2 kohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin. Pykälässä säädettäisiin myös ajanjaksosta, jolloin kustannusten

tulee aiheutua työvoimaviranomaiselle. Ajanjakso koskisi työllistämistä, mutta ajanjaksoon kohdentuva palkanmaksu ja tähän perustuva avustuksen maksatus yritykselle voisi tapahtua tämän ajanjakson jälkeenkin. Valtionavustuspäätöksessä määritettäisiin puolestaan, mihin mennessä työvoimaviranomaisen tulisi hakea tässä asetuksessa tarkoitettua avustusta maksuun Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskukselta.

7 § Valtionapuviranomainen

Pykälässä säädettäisiin valtionapuviranomaisesta. Valtionapuviranomaisena toimisi Uudenmaan elinvoimakeskus. Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskus hoitaisi kuitenkin valtionavustuksen maksamista ja takaisinperintää koskevat tehtävät. Elinvoimakeskuksista sekä Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskuksesta annetun lain (531/2025) 13 §:n 1 momentin mukaan Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskus hoitaa suoraan valtionavustuslain (688/2001) nojalla myönnetyn valtionavustuksen maksamista ja takaisinperintää koskevat mainitun lain 12, 19, 21 ja 22 §:n mukaiset tehtävät sekä elinvoimakeskusten lisäksi mainitun lain 15 §:n mukaisia valvontatehtäviä. Uudenmaan elinvoimakeskus valtionapuviranomaisena toteuttaa valtionavustuslain 15 §:n mukaista seuranta valtionavustuksen kohdentumisesta asetuksen mukaisesti. Uudenmaan elinvoimakeskus pyytäisi tarvittaessa Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskukselta tarvittavat tiedot valvonnan suorittamiseen.

Valvontaa voitaisiin suorittaa esimerkiksi poimimalla satunnaisesti osa avustuksen saajista tai näiden tekemistä 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista tarkempaan tarkasteluun avustuksen asianmukaisen käytön selvittämiseksi. Maksatushakemusten yhteydessä kerättäisiin perustietoa toteutuneesta työllistämisestä valvonnan ja avustuksen vaikutusten arvioinnin tueksi.

8 § Selvitys valtionavustuksen käytöstä ja raportointi

Pykälän mukaan työvoimaviranomaisen olisi haettava valtionavustuksen maksatusta Työllisyys-, kehittämis- ja hallintokeskukselta viimeistään valtionapuviranomaisen avustuspäätöksessä määrittämänä ajankohtana. Työvoimaviranomaisen tulisi antaa selvitys valtionavustuksen käytöstä maksatushakemuksen yhteydessä. Selvityksessä voitaisiin kerätä tietoa esimerkiksi avustuksen jakautumisesta työllistettävien henkilöiden, yritysten tai työsuhteen laadun mukaan sekä tietoa mahdollisista kytköksistä muihin palveluihin. Työvoimaviranomaisia voitaisiin myös pyytää arvioimaan vapaamuotoisesti toimeenpanoa ja tukivälinettä.

9 § Voimaantulo

Pykälässä säädettäisiin asetuksen voimassaoloajasta. Asetus tulisi voimaan 1.1.2026 ja olisi voimassa 31.12.2027 asti. Valtionavustuksen maksatukseen liittyviä toimia, valvontaa ja takaisinperintää voitaisiin kuitenkin tehdä asetuksen voimassaolon päättymisen jälkeenkin valtionavustuslakia noudattaen.

7 Voimaantulo

Ehdotetaan, että asetus tulee voimaan 1.1.2026 välittömästi hyväksymisen jälkeen ja on voimassa 31.12.2027 asti. Ennen asetuksen voimaantuloa voitaisiin ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.